

Geen Zin

Stel je voor je wordt op een ochtend wakker en je voelt: 'Vandaag ... heb ik géén zin. Gewoon helemaal geen zin'. Dat is op zich geen probleem natuurlijk. Kan gebeuren. Je staat op, doet de dingen die je persé moet doen, je ademt dor en de dag gaat vanzelf voorbij. Niks aan het handje.

Maar stel je nou eens voor dat precies op die dag Elly naast je bed staat. Ochtend mens Elly. Twintig over zeven, de rapportage net gelezen, mouwen opgestroopt, klaar voor een efficiënt ochtenddienstje dat helemaal op rolletjes gaat lopen. In haar woordenboek komen de woorden 'geen zin' niet voor. Ze heeft altijd zin. En als ze geen zin heeft dan máákt ze wel zin! En dat verwacht ze ook van jou. Je sribbelt nog tegen maar er is geen houden aan, de gordijnen vliegen open en die dag gaat beginnen, of je wilt of niet. Na een half uur vind je jezelf, bloedsacherijng van al dat kordate gedoe, achter een bord slappe boterhammen waar Elly in al haar goedheid net iets te veel boter op gesmeerd heeft. Je zin zakt tot onder het nulpunt. Je zet je tanden in het brood, spoelt het weg met een slok koffie en kijkt uit naar het moment dat de taxi voor komt rijden.

Stel je nou eens voor dat je op diezelfde dag voor het raam staat te wachten op de taxi, wachtend op de bevrijding die gaat komen en dat je op dat moment de brede grijns van Alfred achter het taxiraam ontwaard. De altijd goedgehumte Alfred met zijn eeuwige flauwe grappen. Grappen die soms best leuk zijn, maar n-ú-e-v-e-n-n-i-e-t. Je haalt diep adem, trekt je muts over je ogen, richt een vernietigende blik op Alfred en stapt in. Hopende dat Alfred je met rust laat. Tevergeefs. Hij vraagt zich af of je soms niet zo goed gemutst bent (haha) en of je vriendin je in de steek gelaten heeft. Om vervolgens keihard mee te brullen met Koos Alberts op de radio: "Ik verscheurde je fo-ho-to!"

Ik ga nog even door. Stèl je even voor dat op die dag, na Elly en Alfred, nóg een heel blik mensen voorbij komt. Je werkbegeleidster die haar zinnen heeft gezet op het invoeren van een nieuw actieplan. Je collega die zo blij is dat ze je kan uitleggen hoe het nieuwe koffiezetapparaat werkt. Je moeder met een jas die ze je wil passen, omdat 'ie je zo stoer zal staan'. De avonddienst die je helpt herinneren dat je vandaag je kamer zou opruimen.

Stel je gewoon eens voor dat je zo'n dag hebt. Met al die verschrikkelijk betrokken mensen die allemaal zin hebben om jou goed te h-e-l-p-e-n met jouw leven ... Wat zou JIJ doen om vijf uur 's middags met nog een lange avond vol z-i-n-v-o-l-l-e hulp voor de boeg? Ik zal je vertellen wat IK doe. Ik plak al die mensen, in mijn hoofd, stuk voor stuk, a-c-h-t-e-r-h-e-t-b-e-h-a-n-g. Ik zet mijn koptelefoon op en blijf zitten op mijn kamer. Tot de dag voorbij is.

Ed

(Ed IS ERVARINGSDESKUNDIGE EN CLIËNT BIJ VAN BOEIJEN)